

Reformačné listy 24/2017

Sekcia H.E.L.P. - Hnutie evanjelických laických pracovníkov, Evanjelická jednota, o. z.

OBSAH LISTOV:

- ÚVODNÍK - „VŠETKO MÁ SVOJ ČAS ...“
- SYNODA 2017 ALEBO O NEVEREJNOSTI VECÍ VEREJNÝCH
- OBNOVA NIE JE MOŽNÁ BEZ POKÁNIA – ROZHOVOR
- MODLITEBNÁ REŤAZ
- REFORMAČNÉ OKIENKO
- SYNODA 2017 ALEBO O NEVEREJNOSTI VECÍ VEREJNÝCH – POKRAČOVANIE Z 1. STR.
- NEUDELENIE SÚHLASU
- SPOLUPRÁCA, KONTAKTY

**“MÁRNE VÁM ZAVČASU VSTÁVAŤ
A NESKORO SI SADAŤ, JEŠŤ
V BOLESTI VYROBENÝ CHLIEB;
DOŠŤ DÁVA ON SVOJMU MILÉMU
V SPÁNKU.”**

Žalm 127, 2

„VŠETKO MÁ SVOJ ČAS ...“

*Niet o tom pochýb, že všetko má svoj čas. Veľmi jasne to hovorí text Starej zmluvy – Kazateľ 3, 1 – 8. Spomeňme z tejto kapitoly aspoň celý prvý verš: “všetko má svoj čas a každé počínanie pod ne-
bom má svoju chvíľu”.*

Obdobie ostatných troch či piatich rokov považujem za jedno z najťažších období v ECAV na Slovensku po roku 1989. Prečo? Z jednoduchého dôvodu. Bolo to obdobie, kedy súčasné Predsedníctvo ECAV na Slovensku, na vrchole svojich tvorivých síl, ukázalo, čo dokáže ponúknuť pre rozvoj cirkvi, ak sa zameria na seba, a nie na druhých. Tá bilancia je ohromujúca. Prenasledovanie vlastných pracovníkov v cirkvi, strata dôvery a priamosti vo vzťahoch, rozvoj služby a podpora misie na okraji záujmov. Proste, „po nás púšť a potopa“. Podrobnejšie toto počínanie zhrňuje Charta 2017.

Generálny biskup alebo biskup Západného dištriktu akoby ani nerátali s tým, že aj oni sa po ukončení ich mandátu vo vysokých cirkevných funkciách vrátia do bežného života, stanú sa zborovými farármi v niektorom z cirkevných zborov, kde sa nebude už robiť vysoká politika, ale bude sa očakávať každodenná práca a služba druhým. Ak sa budú vtedy uchádzať o službu v niektorom z cirkevných zborov, dostanú súhlas od budúceho biskupa, či predsedníctva dištriktu? Ak by sa prípadne neskôr uchádzali o úrad seniora v niektorom zo seniorátov dostanú súhlas od budúceho Predsedníctva ECAV na Slovensku? Rátali s tým, že do dôchodku majú ešte ďaleko a raz sa budú musieť svojim bratom a sestrám v službe pozrieť priamo do očí a požiadať ich o pomoc a podporu pre ich bežné pôsobenie? Zrejme s tým doteraz veľmi nerátali, že sa o krátky čas tiež ocitnú na druhej strane stola.

Ako už bolo napísané na začiatku, „všetko má svoj čas“. Aj toto ťažké obdobie raz pominie, možno príde iné náročné obdobie, ale určite sa raz skončí mandát každému, kto bol kedy do nejakej funkcie na určitý čas ustanovený. Čo bude potom? Do akého prostredia budú potom vstupovať noví pracovníci v cirkvi? Do „vypálenej“ dediny, do púšte alebo do zelenej oázy či krajiny s dostatkom vody, pôdy, vegetácie a ľudí, ktorí nebudú zatrpknutí, ale otvorení načúvať Božiemu plánu spásy?

O tom, že všetko má svoj čas svedčia aj prvé výstupy z Mimoriadneho valného zhromaždenia Združenia evanjelických duchovných (ZED), ktoré sa konalo v pondelok, 25. 9. 2017, v Banskej Bystrici. Po náročnej úvodnej časti rokovania bol vo verejnej voľbe zvolený za nového predsedu združenia brat farár Ján Bunčák, zborový farár v Trenčíne. Rozhovor s ním prinášame v dnešnom čísle Reformačných listov. Odhliadnuc od všetkého, čo sa na tomto Valnom zhromaždení ZED prerokovalo a povedalo, bolo z atmosféry a diskusie badať, že aj éra súčasného vedenia cirkvi pomaly, ale isto končí. Rečnická otázka teda znie: „aká bude tá nová éra, čo prinesie?“. Skúsme otvoriť novú etapu! Nečakajme! Zachráňme budúcnosť cirkvi pre naše deti, rodiny, naše okolie a krajinu. Ďakujeme za vaše modlitby.

Martin Kováč

SYNODA ECAV 2017 ALEBO O NEVEREJNOSTI VECÍ VEREJNÝCH

Tak sme sa v cirkevných zboroch konečne dočkali. **Zápisnica z tohtoročnej synody** dorazila do poštových schránok našich cirkevných zborov. Zasadnutie Synody ECAV sa konalo v dňoch **16. a 17. júna 2017** v Nimnici. Podľa Cirkevného zákona č. 15/1994 o rokovacom poriadku v organizačných

jednotkách ECAV na Slovensku v znení Cirkevného zákona č.5/2010 v § 13 ods. 10 čítame: „Zápisnice zo zasadnutí synody sa zasielajú členom synody, cirkevným zborom a na požiadanie iným cirkevným orgánom do 30 dní od zasadnutia. Zápisnice zo zasadnutia generálneho presbyterstva sa zasielajú jeho členom“.

pokračovanie na strane 5

OBNOVA NIE JE MOŽNÁ BEZ POKÁNIA

Milí naši čitatelia, na stránkach Reformačných listov prinášame rozhovor s bratom farárom Jánom Bunčákom, novozvoleným predsedom Združenia evanjelických duchovných.

Brat farár Ján Bunčák pôsobí ako evanjelický farár v CZ ECAV Trenčín 19 rokov. Zároveň je predsedom Dištriktuálneho súdu Západného dištriktu ECAV na Slovensku. Do služby v cirkvi vstúpil v roku 1988. A pôsobil ako námestný farár v Kukovej a v Prahe, neskôr ako zborový farár vo Važci a teraz v Trenčíne. Je 26 rokov ženatý a otcom dvoch dospelých synov. K jeho najväčším záľubám patrí vážna hudba, cyklistika a fotografovanie. V pondelok 25. septembra bol brat Ján Bunčák zvolený za predsedu Združenia evanjelických duchovných, a preto sme ho požiadali o rozhovor.

Brat farár, pred niekoľkými dňami ste sa stali novým predsedom Združenia evanjelických duchovných. Priblížme najskôr čitateľom o aké združenie ide, a prečo je táto nová voľba chápaná ako prelom v činnosti ZED?

ZED je stavovská organizácia kňazov a ordinovaných diakonov ECAV na Slovensku. Takéto spolky existujú aj v našich sesterských cirkvách v zahraničí, nie je to teda nič výnimočné. Citujem zo stanov ZED: „*Jeho poslaním je pestovať bratsko-sesterské vzťahy a modlitebné spoločenstvo, napomáhať sebavzdelávaniu, prehlbovať vnútromisijnú prácu v cirkvi, ochraňovať a zastávať stavovské a sociálne záujmy svojich členov tak, aby mohli plniť svoje poslanie v cirkvi a v spoločnosti a rozvíjať kontakty duchovných evanjelických cirkví v zahraničí a ekumenické kontakty s duchovnými iných cirkví v SR a v zahraničí, napomáhať demokratické a humanitné snahy v našej spoločnosti*“.

Na moje zvolenie za predsedu ZED sa nepozieram ako na prelom v činnosti ZED. Treba však pripomenúť, že abdikácia predchádzajúceho predsedu bola vyvolaná žiadosťou viac ako 25% členov ZED (101 členov) na zvolenie mimoriadneho valného zhromaždenia, programom ktorého malo byť jeho odvolanie a voľba nového predsedu. Ak hľadáme niečo prelomové v činnosti ZED, tak to je určite vznik tohto hnutia, ktoré sa na pôde ZED utvorilo, a ktoré sa domáha toho, aby sa ZED vrátil k svojmu pôvodnému poslaniu. Také niečo nemôže zabezpečiť predseda sám, ale môže dopomôcť k tomu, aby sa táto túžba premenila na skutočnosť. Predseda ZED by vôľu tak veľkej časti členov ZED nemal nechať bez povšimnutia.

Združenie evanjelických duchovných pôsobí ako občianske združenie, no zároveň má

prepojenie na aktívnu činnosť samotnej cirkvi. Aké je teda postavenie ZED v ECAV na Slovensku z oficiálneho hľadiska?

Na základe príslušných ustanovení v Cirkevnej ústave ECAV na Slovensku má ZED zastúpenie vo všetkých presbyterstvách vyšších cirkevno-organizačných jednotiek (senioráty, dištrikty a generálna cirkev).

Združenie evanjelických duchovných je chápané ako stavovská organizácia, čiže členov spája ich profesijné zaradenie. Ako pomáha táto organizácia duchovným?

Práve v tejto oblasti spočíva kameň úrazu. Domnievam sa, že ZED prestal pestovať bratsko-sesterské vzťahy, prestal ochraňovať a zastávať stavovské záujmy svojich členov. Dnešná pomoc duchovným spočíva takmer výlučne v hmotnej oblasti, kedy smú čerpať finančnú podporu alebo pôžičky z niekoľkých fondov.

Nie je žiadnym tajomstvom, že atmosféra v ECAV na Slovensku v jubilujúcom roku reformácie nie je najlepšia. ZED však združuje evanjelické farárky a evanjelických farárov v aktívnej službe, ako aj na dôchodku. Je teda ZED spoločenstvom, ktoré sa navzájom podporuje? A ako komunikujete s vašimi oltárnymi bratmi a sestrami na dôchodku?

Oltárni bratia a sestry sú ako riadni členovia pozývaní na seniorálne pastoraálne konferencie a taktiež na valné zhromaždenia ZED. Ich prítomnosť býva obohacujúca pre kňazov v činnosti službe hlavne v tom, že sa s nimi podelia o svoje dlhoročné skúsenosti z cirkevno-zborovej práce, prípadne spomenú, ako sa konkrétne záležitosti a problémy v našej cirkvi riešili v minulosti.

Prirodzene od vás, ako od nového predsedu ZED majú mnohí veľké očakávania. Aké máte vy však od seba, od vašich spolubratov a spolusestier? A aké sú vaše priority?

Ja osobne by som rád obnovil napríklad vydávanie nášho stavovského časopisu Melanchton. Zrejme nie v printovej, ale len v elektronickej podobe. Tiež uvažujem o informovaní členskej základne ZED prostredníctvom našej webstránky. Aby vedeli, čím sa predseda alebo výbor ZED práve zaoberajú počas celého roka. Aby informácie nedostali len prostredníctvom krátkej správy predsedu ZED na valnom zhromaždení. Od členov ZED očakávam podnety a návrhy, čo by sme mohli ako združenie urobiť. A počítam aj s ich pomocou pri uskutočňovaní toho, na čom sa dohodneme, že urobíme.

V marci 2017 vznikla Charta na obnovu hodnôt reformácie v ECAV na Slovensku. Čo vy z pohľadu evanjelického farára s dlhoročnými skúsenosťami považujete za najväčší problém súčasnej evanjelickej cirkvi?

Problémov v cirkvi je veľa. Veľmi vážnym a dlhodobým problémom sú naštrbené vzťahy medzi kňazmi, čo negatívne ovplyvňuje celú ECAV. Ľudia to vidia a pôsobí to na nich samozrejme negatívne. Samostatnou kapito-

lou je obsahová náplň a duch, ktorý do cirkvi vane zo stránok EPST. To množstvo jedu a zlomyseľnosti, ktorú prináša do evanjelických domácností, zanecháva v našich rodinách hlbokú bolesť a jazvy. Tiež treba povedať, že keď medzi našimi slovami a skutkami nie je symbióza, stávame sa pre ľudí nedôveryhodnými. Nemôžeme predsa vodu kázať a víno piť. Najsmutnejšie sú však tie verbálne prejavy a skutky, ktoré sú v príkrom rozpore s Písmom svätým.

A na záver, čo by ste si vy želali v roku výročia reformácie pre seba a pre celú ECAV na Slovensku?

V teológii poznáme formulku: *Ecclesia semper reformanda est* – cirkev sa musí stále reformovať. Bol by som rád, keby sme nato všetci pamätali a nežili iba tým, čo bolo v cirkvi v minulosti. To znamená, že cirkev by sa každý deň mala vo všetkých oblastiach svojho života, teda v jej zvesti, disciplíne a životnom štýle jej predstaviteľov i všetkých členov nechať posudzovať Božím slovom, a tak sa reformovať, čiže obnovovať. Mali by sme sa jeden za druhého modliť. A nielen to, ale aj povedať dotyčnému, že sa za neho modlíme. Obnova nie je možná bez pokánia. Rozmýšľajte každý sám nad sebou, kde sme urobili chybu, čo sme mohli povedať alebo urobiť inak. Hovorme spolu bez predsudkov, ale otvorene a s láskou. Poznáme to predsa všetci: Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva. Volajme tak, aby ozvena, ktorá k nám dorazí, sa nám páčila.

Eva Bachletová

foto: archív Jána Bunčáka

POĎAKOVANIE ZA ÚRODY A VERNOSŤ

Pane, zem vydala plody
z Tvojej ruky prehojné;
požehnal si nám úrody,
dobrodením pokrýl zem.
Aj na kopcoch aj v údoliach
rozsial si požehnanie,
naša túžba sa splnila,
dnes radostne plesáme.

K Tebe hľadajú oči všetkých,
Pane, v každej hodine,
Ty dávaš chlieb z výšin pre nich,
nech nik hladom nezhyynie;

Ty otváraš svoje dlane,
Darca darov najlepších,
čo od Teba prijímame,
všetkých sýti a teší.

Pomôž, by sme s tými darmi
verne hospodárili;
slovom Božím, modlitbami
vždy ich posvätili.
Každá snaha, práca pri nás,
nech je v Tebe zasiata,
potom bude posledný čas
žatva hojná, bohatá.

(Heinrich Puchta,
Modlitby pre život)

Citáty Martina Luthera:

*Naším bližným je každý človek, zvlášť ten, ktorý potrebuje pomoc.
Celé evanjelium neučí nič iné než viere v Boha a láske k bližnému.
Kde nie je láska, tam nebudú stačiť žiadne ponaučenia.
Kdekoľvek je Kristus, tam je svetlo.*

Z knihy Martin Luther: *Bůh je rozpálená pec plná lásky. Malý slovník od almužny po život.* Kalich 2017.

„Pred svitom vstávam; volám o pomoc; a dúfam v Tvoje slovo“. Žalm 119, 147

Milí bratia a sestry,

požívame vás aj naďalej zotrvať v **modlitebnej reťazi** za našu cirkev a cirkevné zbory, za rokovania seniorálnych, dištriktuálnych presbyterstiev a generálneho presbyterstva, ako aj ďalšie potreby cirkvi. Myslíme v našich modlitbách aj na voľby (a kandidátov) v cirkevno-organizačných jednotkách (COJ: zbor, seniorát, dištrikt, ECAV), ktoré nás čakajú v budúcom roku 2018, aby Pán Boh konal, priznával sa, vyvolil a požehnal takých, ktorí budú pást im zverené stádo s dobrou vôľou, láskavo-prísne, s čestnými úmyslami a zodpovedne pred Pánom Bohom.

V modlitebnej reťazi pokračujeme každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšime k prečítaniu si Božieho Slova a k modlitbe.

REFORMAČNÉ OKIENKO

Pod'akovanie za úrody zeme.

Ján 6, 35: *Riekol im Ježiš: Ja som chlieb života:*

kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.

Za Pánom Ježišom prichádzajú zástupy ľudí. Ďalší a ďalší, už sú ich stovky, ba tisíce. Počúvajú Ho so zatajeným dychom, počúvajú slová o Kráľovstve. Ale zrazu nastane problém. Ľudia už počúvajú pridľho, zvečerilo sa, sú hladní. Je potrebné zaistiť nasýtenie ľudí. Rozprávať je jedna vec a dať ľuďom jesť druhá vec. A zrazu je nasýtenie na programe dňa. Zrazu je nasýtenie zástupov ako problém číslo jedna. A čo teraz? Oстане len pri rečiach, alebo ...?

Zdá sa, že **Pán Ježiš vedome a úmyselne priviedol zástupy do tejto a takejto situácie**. Vedome a úmyselne nastolil problém Kráľovstva nebeského a pozemského, problém Božieho slova a chleba každodenného. Problém, ktorý podnes ostáva problémom a práve pri poďakovaní za úrody zeme je aktuálny. Ešte pred pár rokmi sme tento problém takmer nepoznali. Ale dnes máme nezamestnaných, vysoké ceny, málo peňazí. Nasýtenie zástupov sa znovu stáva páľčivým problémom. A znovu je tu otázka: kto nasýti zástupy? A znovu je tu otázka aj pre cirkev: čo je prvé a čo dôležitejšie. Slovo, či chlieb?

Zdá sa, že dôležitejším ostáva problém nasýtenia. Presne, ako v tej chvíli, o ktorej hovorí náš text. Neraz to povie nahlas, inokedy si to len myslíme. Ľuďom je potrebné zabezpečiť dostatok všetkých vecí. Ak by cirkev dokázala vyriešiť sociálne problémy, potom by mohla rozprávať o Kráľovstve Božom. Pokiaľ je tu však sociálny problém nevyriešený, akoby slovo bolo bezmocné. Čo už povedať hladnému, nezamestnanému, chudobnému?

Ježiš poznal tento problém veľmi dôverne. Veľmi dobre poznal spôsob myslenia človeka. Veľmi dobre vedel, akým páľčivým a naliehavým je sociálny problém, akou naliehavou je sociálna otázka, na vyriešení ktorej padajú a povstávajú vlády. Ten bude miláčikom, ten bude hodnoverný, ten bude mať dôveru ľudí, ten bude obľúbený, toho budeme voliť, kto zníži ceny, zabezpečí prácu, udrží vysokú životnú úroveň.. Ten, kto len rozpráva, hoci aj o Božom Kráľovstve ostáva bokom, alebo prinajmenšom na druhom mieste. Ak nie aj na piatom. Áno, Ježiš poznal dôverne problém nasýtenia, sám bol na púšti hladný štyridsať dní a štyridsať nocí.. Ale práve preto navodil spomenutú situáciu, práve preto postavil pred zástupy práve túto otázku.

Starosť o chlieb, o výživu je prvoradá. Keď je žatva, či iné práca na poli, všetko musí ísť bokom. Kostoly ostávajú poloprázdne, lebo ide o chlieb, ide o vážne veci, ako mi to zdôvodnil raz jeden agronóm. A predsa – Pán Ježiš sa odvážil tento spôsob myslenia narušiť. Dokonca zmeniť, úplne obrátiť. Odvážil a rozhodol sa narušiť ustálený spôsob myslenia. Lebo vedel, že je nesprávny. A často myslím na to, že aj súčasná - a vlastne každá - **krízová situácia je súčasťou Jeho programu spásy**. Súčasťou Jeho programu zmeny myslenia: *nielen samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích*. Alebo ešte zreteľnejšie: *hľadajte najprv Kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané*. Taký je **Ježišov nový spôsob myslenia**, ktorému nás učí úporne už stáročia: **sú veci prvoradé a sú veci pridané**. Ale prvoradou vecou je len jedna, jediná: Kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť. Je len jedna jediná naliehavá starosť pre človeka: Kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť. Chlieb, ktorý prichádza z neba a dáva svetu život.

Ježiš hovorí: *Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť*. Ježiš naznačuje základnú rovnicu pre riešenie všetkých, aj sociálnych problémov sveta, rovnicu života. Jeho „*Ja som chlieb života*“ je v nej tá dôležitá neznáma, ktorá sa v Ňom stáva známou veličinou. Len v Ňom je riešenie. Len keď svet príde k Nemu naplno, len vtedy nebude viacej lačniť a žízniť. Pokým ho svet odsúva na druhé miesto, problémy ostávajú. A tak je to aj s jednotlivcom, s každým z nás. **Pokým Ježiš nie je na prvom mieste, problémy ostávajú**. On je riešením, len si Ho musíme dosadiť v rovnici života na prvé miesto.

Ďakujeme za úrody zeme. Myslíme na to, ako ich užijeme. Myslíme aj na problémy sveta s nasýtením zástupov, myslíme aj na náš podiel pri ich riešení, na Ježišovo: *vy im dajte jesť!* Ďakujeme za Božie požehnanie. A Otec nebeský našu vďaku prijíma. A uisťuje nás o svojej láske k nám. Berie na seba naše starosti a necháva nám len jednu: **prichádzať k Ježišovi**.

Ďakujeme za úrody zeme, za chlieb každodenný, za to, že Božia milosť trvá, za to, že náš Boh pripravuje pokrm v každý čas. A ďakujeme najmä za to, že v Kristu nám dal chlieb života. Amen. **Jozef Grexa, evanj. farár na dôchodku**

Vďaka

Za slnko, čo hreje a hreje,
za dážď, čo zavlažuje zem.
Za všetko, čo sa deje,
kým chutný chlebič zjem.
Môj Bože, ďakujem.

Za ruky verné, pracovité,
čo ešte majú odvalu,
za polia chlebom sýte,
čo prácou voňajú.
Môj Bože ďakujem.

Za srdcia lásky, citu plné,
čo verne delia úrodu,
za dni dáždivé i slnné,
za ľudskú pohodu.
Môj Bože, ďakujem.

pokračovanie príspevku zo strany 1**Zápisnica teda mala byť doručená do cirkevných zborov najneskôr 17. júla a nie v polovici septembra!**

Hrdíme sa tým, že v ECAV máme demokratickú správu cirkvi. K demokracii však neoddeliteľne patrí aj transparentnosť, slobodný prístup k informáciám a zodpovednosť voči tým, ktorí toho ktorého človeka delegovali do funkcie synodála, či iných funkcií v cirkvi. To však v našej cirkvi úplne absentuje, skrátka neexistuje. Ak sa bežný veriaci z rôznych dôvodov nemohol osobne zúčastniť verejného zasadnutia synody (konventu), ako a kde sa môže dozvedieť, o čom sa rokovalo, ktorý synodál prezentoval aké názory a aké boli závery a uznesenia?! Na oficiálnej stránke našej cirkvi by ste také niečo hľadali zbytočne. Materiály z rokovania, zápisnicu, ale aj atmosféru zachytenú na videách síce nájdete na internete (na stránke www.epst.sk/synoda-2017), no bývalá generálna právna zástupkyňa sa o tom vyjadrila, že je to trestné (na synode v r. 2013). Samozrejme, dané tvrdenie bývalej gen. právnej zástupkyne je nezmysel.

Pozrime sa však ku našim západným susedom. Výborným príkladom je Českobratská cirkev evangelická (ČCE). Pre informovanie o zasadnutiach synody majú vytvorenú samostatnú webovú stránku <http://synodcce.cz>. V tomto roku sa zasadnutie Synody ČCE konalo 18. – 20. mája 2017. Už 28. júna prostredníctvom svojho facebookového profilu informovali, že je k dispozícii zápisnica s kompletnými rokovacími materiálmi. Verejne dostupné pre všetkých. Presvedčiť sa o tom môžete sami na tomto odkaze: www.ustredicce.cz/clanek/6075-Uzneseni-3-zasedani-34-synodu-CCE/index.htm.

Ešte lepším príkladom je naša partnerská Evanjelická cirkev v strednom Nemecku (EKM, Evangelische Kirche in Mitteldeutschland). Zasadnutie synody sa toho roku konalo 27. – 29. 4. vo Wittenbergu. Na webovej stránke už 30. 3. zverejnili časový program a 19. 4. obsahový. Sú tam aj uznesenia.

www.ekmd.de/kirche/landessynode/tagungen/35400.html. Pekne verejne dostupné úplne všetkým – veriacim, neveriacim, členom, aj nečlenom.

V čom je problém? Sme presvedčení, že základný problém je v uvažovaní cirkvi, najmä jej vedenia, ako sme to mohli vidieť na príklade právneho názoru bývalej generálnej právnej zástupkyne, ktorá chcela transparentnosť kriminalizovať. Pretože dnes už nič nebráni zverejňovaniu informácií. Naša cirkev má skúsenosti aj so živými prenosmi zo svojich akcií, a teda dokázala by zabezpečiť aj živý prenos zo zasadnutí svojho najvyššieho orgánu – synody, ktorej rozhodnutia určujú život v každom jednom cirkevnom zbore.

Ak sú transparentnosť a prístup k informáciám takým veľkým problémom pri verejnom zasadnutí synody, čo asi môžeme očakávať pri zasadaniach iných grémií?

Na jeseň 2015 v týždenníku EPST písali o rozhodnutí Generálneho presbyterstva, ktoré žiadalo súčasné vedenie cirkvi a Reformaty, aby prestali bezdôvodne a bez dôkazov ohovárať predchádzajúce vedenie Reformaty. Rozhodnutie bolo proti srsti súčasnému vedeniu ECAV. Autor článku o. i. píše: „...členovia generálneho presbyterstva by nemali mlčať, keď sa prijme uznesenie, ktoré je v rozpore s elementárnou etikou ... našťastie, nie všetci dotknutí mlčia, a aj vďaka tomu dnes môžem písať o existencii tohto uznesenia.“ (EPST 25. 11. 2015, str.10). Uznesenie „uniklo“ a bolo to v poriadku, lebo to tak vedenie ECAV chcelo, aby kydlo špinu na oponentov. No v zápisniciach z Generálneho presbyterstva sa dozvedáme aj o situáciách, keď zverejnenie nejakej informácie bolo pre súčasné vedenie ECAV problémom. V takých prípadoch čítame, že sa zisťovalo, kto to „prezradil“, s konštatovaním v zátvorke: „Samozrejme, nikto sa neprihlásil“.

Dočítame sa aj to, že bývalá gen. právna zástupkyňa navrhovala disciplinárne konanie z dôvodu „cirkevnej neposlušnosti“ pre tých členov gen. presbyterstva (GP), ktorí sa otvorene postavili proti uzneseniu GP č. 2 – 1/2017 týkajúce sa knihy HON (materiál na rokovanie GP 07 – GP 2/2017). Otázne je, kto páchal cirkevnú neposlušnosť, keďže Synoda ECAV dané uznesenie GP na podnet odvolania Liptovskooravského seniorátu zmietla zo stola.

Po tohtoročnom zasadnutí synody už nikto „úniky“ informácií z GP nerieši. V EPST sa dočítame, kto ako hlasoval na GP, a že na synode hlasoval inak. Zrejme by sme mali redakcii EPST položiť otázku, odkiaľ majú informácie o tom, kto ako na GP hlasoval. Ale to nie je podstatné. Podstatné je, že nie len redakcia EPST, ale my všetci by sme mali vedieť, kto ako hlasoval na zasadnutiach cirkevných grémií. Mali by sme sa to dozvedieť z oficiálnych zdrojov. To, že niektoré zasadnutia cirkevných grémií sú neverejné predsa neznamená, že sú tajné.

Hore citovaný zákon hovorí: „Zápisnice zo zasadnutia generálneho presbyterstva sa zasielajú jeho členom.“ Pri tom synoda v roku 2005 prijala toto uznesenie J3/2005: Synoda zaväzuje Generálne presbyterstvo, aby boli zápisnice z GP a dištriktuálnych presbyterstiev zasielané na senioráty. Hlasovanie: ZA 50; Proti: 1. To bolo pred 12 rokmi! Sme presvedčení, že ak by vedenie ECAV rešpektovalo vôľu synody, nemusela byť naša cirkev v takom marazme, v akom dnes je.

Chceme vás povzbudiť, aby ste si našli čas a prečítali zápisnicu zo zasadnutia synody, prípadne aj ďalšie materiály zo synody. Zaujímajte sa, pýtajte sa, žiadajte informácie, domáhajte sa prístupu k dokumentom.

Hovorte nahlas, akú cirkev chcete pre seba a pre svoje deti www.epst.sk/synoda-2017.

Redakcia Reformačných listov

Charta 2017
je prehľadne zverejnená na samostatnej, novej internetovej stránke
www.charta2017.sk

NEUDELENIE SÚHLASU

Na úvod môjho príspevku sa chcem poďakovať bratovi farárovi Ondrejovi Kolarovskému, ktorý na Mioriadnom valnom zhromaždení ZED otvorene poukázal na problém najnovšej praxe neudeľovania súhlasu k voľbe farára, resp. seniora, po uplynutí funkčného obdobia. Žiaľ, patrím medzi skupinu tých, ktorým po 10 ročnom pôsobení NEBOL udelený súhlas k ďalšiemu pôsobeniu v Cirkevnom zbore Hontianska Vrbica.

Z milosti Božej som smela v Cirkevnom zbore Rimavská Sobota pracovať v mestskom zbore a neskôr po zvolení pracovať ako seniorátna presbyterka a ešte neskôr ako konseniorka Rimavského seniorátu. V Dunajsko-nitrianskom senioráte opäť z milosti Božej popri zborovej činnosti som až do júna 2017 mohla pôsobiť ako seniorátna presbyterka a konseniorka. Tu nastal zlom, nakoľko uplynul čas, 10 rokov, pôsobenia v Cirkevnom zbore Hontianska Vrbica, bolo vykonané kandidačné presbyterstvo, kde sa zborové presbyterstvo vyjadrilo, aby som naďalej pôsobila v tomto cirkevnom zbore. Prv, než by som bola dostala „súhlas“ k voľbám na zborovom konvente, absolvovala som „rozhovor“, pre mňa **výsluch**, na Biskupskom úrade Západného dištriktu so sídlom vo Zvolene.

Výsledok: som zaradená ako námestná farárka a Cirkevný zbor Hontianska Vrbica si môže povolať takú kandidátku či kandidáta, ktorý bude spĺňať všetky predpoklady vrátane súhlasu a línie vedenia Západného dištriktu. Ani názor zborového konventu, ani písomný názor Seniorátneho presbyterstva Dunajsko-nitrianskeho seniorátu (DNS) nezavázali. Prečo? Lebo musím byť umlčaná a odstránená.

Odôvodnenie: nesúhlasím s volebnými praktikami, ktoré sa uplatnili vo veci kandidačnej porady na uprázdnený post dištriktuálneho dozorca ZD, nerešpektovanie faktu konflikt záujmu a predbežné rozhodnutie. Chráň Bože, aby som ďalej pôsobila ako konseniorka, či kandidátka na seniorku, nakoľko bratovi seniorovi Dunajsko-nitrianskeho seniorátu (DNS) uplynie funkčné obdobie na tomto poste, a domnievam sa, že ani „zázrakom“ nedostane súhlas k ďalšiemu pôsobeniu.

Toto sú novodobé ŠTB metódy. Pozoruhodné je, že asi 29 cirkevných zborov podalo žalobu na cirkevný súd, a právoplatný verdikt súdu ešte neexistuje, a napriek tomu niektorí farári a farárky nedostali súhlas k voľbe za zborového farára na ďalšie 10 ročné funkčné obdobie v cirkevných zboroch. Vedenie dištriktu si je asi veľmi isté, že súd vyhrá. Neviem, na základe akého práva dištriktuálny biskup potrestal všetkých dotknutých tým, že nám neudelil súhlas. Považujem to za neúctu najmä voči cirkevným zborom, že si nemôžu zvoliť farára/farárku, s ktorým/s ktorou by chceli budovať kráľovstvo Božie v tejto čiasnosti. Považujem to za pošliapanie základného práva, že všetka moc pochádza zdola, z cirkevných zborov. Prečo sa teda cirkevným zborom nanucuje a vnucuje vôľa vyššej COJ, ak nie najvyššej COJ?

Dr. Martin Luther bojoval proti zosvetáčteniu cirkvi a proti odpustkom. Dnes, žiaľ sme svedkami zosvetáčtenia časti našej cirkvi, a som proti obchodovaniu so súhlasmi a inými nekresťanskými a amorálnymi praktikami.

**Zuzana Moncoľová, námestná farárka,
Hontianska Vrbica**

SPOLUPRÁCA

Bratia a sestry,

vydávanie Reformačných listov (RL) je postavené na spolupráci, aktívnom prístupe a otvorenosti pomenúvať problémy, ale i navrhovať riešenia. Ďakujeme vám za pozdravy a povzbudzujúce slová uznania, a že sa modlíte za našu cirkev. V RL ponúkame priestor na prezentovanie informácií o dianí vo Vašich cirkevných zboroch a spoločenstvách.

Podajte sa s nami o Vaše skúsenosti a rady z Vašej služby a života v cirkevných zboroch. Radi uverejníme aj príspevky z Vašich zborových časopisov. Ponúkame priestor na oznamy. Kontaktujte nás na nižšie uvedených adresách. Veríme, že vzájomnou spolupracou dokážeme budovať jednotu, obnovovať dôveru a zvyšovať transparentnosť fungovania cirkvi.

Pomôžte nám, prosíme, pri distribúcii Reformačných listov. Nie všetci majú a používajú email a internet. Chceme ich doručiť na farské úrady, do kostolov, do našich spoločenstiev a predstaviteľom cirkvi v rôznych funkciách.

Pomôžte nám takto otvárať a viesť diskusie a dialóg o smerovaní k obnove a rozvoju. Tešíme sa na vašu spoluprácu a prosíme o vaše modlitby. Nech vás Pán zachová v pokoji, v láske a v túžbe pomôcť obnove cirkvi.

Kontakt na tím Reformačných listov:

Sekcia HELP – Evanjelická jednota, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Redakčná rada:

Eva Bachletová 0905 813 782
Monika Cipciarová 0948 254 765
Martin Kováč 0905 269 078
Lubo Bechný

Vaše podnety a skúsenosti čakáme tiež na adrese: help@evanjelickajednota.sk. Na emailovej adrese listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom.

Viac nezahmlených a pravdivých informácií si môžete prečítať na internetovej stránke

www.help-ecav.sk